

Tweede preek over de schijn en ware zekerheid des geloofs

"Onderzoekt uzelf, of gij in het geloof zijt, beproeft uzelf. Of kent gij uzelf niet, dat Jezus Christus in u is? Tenzij, dat gij enigszins verwerpelijkt zijt, 2 Korinthe 13:5"

Er zijn twee grote weegschalen waarin de mensen zich wegen.

- Sommigen wegen zich in *de weegschaal van bedrog*, die menen 'dat er in al hun arbeid geen ongerechtigheid te vinden is', hoewel God, Die de geesten weegt, wanneer Hij hen zal wegen, op hun voorhoofd zal graveren: "Gij zijt in de weegschaal gewogen en te licht bevonden." O, hoeveel zijn er die zichzelf goedkeuren, maar die Christus nooit zal goedkeuren. Velen zijn er die God *Vader* noemen, maar die Hij niet als Zijn kinderen zal erkennen. Velen zijn er die Christus *Man* noemen, die Hij niet Zijn vrouw zal noemen.
- Anderen wegen zich in *de weegschaal van het heiligdom*, die op vaste en geestelijke gronden dit besluit opmaken: "Ik ben mijns Liefsten en Zijn genegenheid is tot mij." Wie kan met vrijmoedigheid en vertrouwen Christus in het aangezicht zien en zeggen: "Gij zijt de mijne"? Wie kan met veel geestelijk vertrouwen Hem in de armen nemen en uitroepen: "Hij zal eeuwig de mijne zijn"? O, er is zeker geen aangenamer leven dan Hem elke dag te omhelzen, roemende in Hem.

Voordat wij tot de behandeling van onze tekstwoorden overgaan, willen wij drie voorname dwalingen onder de Christenen van deze tijd aantonen, die nauw verband hebben met onze zielsbelangen.

- (1) Velen zijn meer begerig om te *weten* wat zij zijn, dan wat zij moeten doen. Velen zijn meer met bezig om te *weten* of zij gerechtvaardigd en geheiligd zijn, dan wel of zij in waarheid rechtvaardig en heilig zijn in Christus. Zij zijn meer begerig om te *weten* of ze alles in Hem hebben, dan of zij waarlijk in Christus zijn. Daarom vinden wij er zoveel die veel tijd doorbrengen met *disputeren* over dat punt of zij in Christus zijn of niet, dan die middelen te gebruiken, waardoor ware vereniging en gemeenschap met Hem verkregen kan worden. O, mocht u er eens ernstig werk van maken, om in Hem te zijn, dat zou de kortste weg wezen, om tot de wetenschap te komen, dat u in Hem bent.
- (2) De tweede grote dwaling is, dat sommigen meer begerig zijn, om te weten wat zij *moeten doen*, dan om te doen wat zij *weten*. Zijn er niet velen onder ons, die zich met die vraag bezig houden: "Waarmee zal ik de Heere tegenkomen?" Zij doen alsof zij niet weten dat Hij niets van ons eist, als recht te doen en weldadigheid lief te hebben, en ootmoedig te wandelen met onze God.
- (3) Een derde dwaling is, dat wij meer bezig zijn met over Christus *te praten*, dan met in Hem *te geloven* of ons aan Hem te verbinden. Sommigen onder ons denken dat de hemel te gewinnen is met gesprekken. Als wij over Christus kunnen praten, dan menen wij, dat alles onbetwistbaar of zonder tegenspraak is. Maar helaas, er zijn velen geweest die aangenaam over Christus konden spreken, die Hem nu in de hel liggen te vloeken. Laat mij dit alleen nog terzijde opmerken: als er onder u zijn, die tot enige zielsoverreding zijn gekomen van uw deel aan Christus, dan raad ik u dringend, indien u kunt houdt dan aantekening van de beleving, dat u op zo'n dag, van zulk een maand en zo'n jaar, door de Heere verwaardigd werd uit te roepen: "Ik ben mijns Liefsten en Hij is mijn." Het schijnt dat David ook zo deed, volgens Psalm 16:2: "O mijn ziel, gij hebt tot den Heere gezegd: Gij zijt mijn Heere." (Engelse vert.) Het was ook de praktijk van Jeremia: "De Heere is mijn deel, zegt mijn ziel. (Klaagl. 3:24) Ik zeg, u moest evenals zij, die beleving opschrijven. Als dan de verzoeken komen en u beginnen aan te vallen, en u op die aantekening terugziet, u beschaamd mag zijn over uw ongelooft.

Het is waar, onze zekerheid heeft soms ook zijn eb en vloed, maar ik hoop, dat wij eens boven het bereik van ongeloof en vrezen zullen zijn. Ik weet dat wij dan niet meer zullen disputeren. Dan zullen wij niet meer achterdochtig zijn. Dan verdwijnen al onze redeneringen en zullen ze veranderen in eeuwige verlustiging en genieting van God. Daar zullen wij niet meer twijfelen, maar zal onze twijfel liefelijk verdrinken in de oneindige Oceaan van eeuwige vermaking in God.

O, die de hemel verwacht, verwachters des hemels, ziet u niet uit naar die dag? Ziet u er naar uit? Ik weet niet wat wij hier doen, als wij daar niet elke dag naar streven. Ziet Hem, Hij komt! O, het zal wat zijn voor Hem te staan en eeuwig Hem te bewonderen! Ik hoop dat de dag spoedig aanbreekt, dat wij onze greep aan Christus nooit weer zullen loslaten. O, Hij komt! Hij komt! Ik denk, als Christus ons een verlofpas wilde geven, o, wat zouden wij verlangen daarheen te gaan! O, wat een straten zijn dat, die daar zijn...! Is er ook iemand hier, die zucht naar de hemel? Houd goede moed! Ik hoop, dat Hij eens zal komen. Ja, Hij zal komen en alle tranen van onze ogen afwissen.

Toen wij de vorige keer over deze woorden hebben gesproken, zeiden wij u, dat er vijf of zes dingen in voorkomen, die wij wensten te overwegen.

- I. Het eerste was, dat een onderscheiden en welgegronde zekerheid van ons persoonlijk aandeel aan Christus bereikbaar is. Daarover hebben wij gesproken.
- II. *Het tweede was dat er veel verkeerde opvattingen onder Gods volk zijn betreffende die edele en voortreffelijke zaak de zekerheid.*

1. Dit is duidelijk op te maken uit de tekst, waarin de apostel bij dit volk zo krachtig aandringt op een ernstig en nauwkeurig onderzoek in deze zaak, zoals wij u verklaard hebben uit de kracht van de woorden en het verdubbelen van de vermaning: "*Onderzoekt uzelfven; beproeft uzelfven.*"
2. Het blijkt uit de vele geboden, die de Heere gegeven heeft, opdat wij ons niet zouden bedriegen ten opzichte van onze zekerheid. "Niemand bedriege zichzelfven." (1 Kor. 3:18) "Want zo iemand meent iets te zijn, daar hij niets is, die bedriegt zichzelfven in zijn gemoed." Daarom voegt de apostel er aan toe: "maar een iegelijk beproeve zijn eigen werk" (Gal. 6:3) En in vers 7: "Bedriegt u niet," (Engelse vert.)
3. Het blijkt ook duidelijk hieruit, dat de Schrift spreekt van velen, die zich in het stuk van hun zekerheid allervreeslijkst hebben bedrogen. "Dan zullen zij tot Mij roepen: mijn God, wij Israël, kennen u." (Hoséa 8:2) Toch bedroeg Israël zich ten zeerste, want in de volgende tekst staat: "Israël heeft het goede verstoten." En in Spreuken 30:12 zien wij, dat een geslacht is, dat rein in zijn ogen is en nochtans van zijn drek niet is gewassen.
4. Het blijkt ook hieruit, dat het een voornaam toeleg van de Satan, de grote bedrieger, is, dat wij ons zullen bedriegen in dat voornaam en gewichtig punt van onze zekerheid van ons deel aan Christus. En is hem door Christus geen macht verleend, om de volkeren te verleiden? Ik durf zeggen, dat hij nergens meer in vermag, dan ons hierin te bedriegen. Doodt onheiligheid haar duizenden, bedrog doodt zijn tienduizenden en dit bedrog zijn twintigduizenden.
5. Bewijst het niet, hoezeer een Christen zich kan bedriegen in het stuk van zijn geloofszekerheid, als ons hart deze naam gegeven wordt: *dat het arglistig is meer dan enig ding, ja dodelijk; wie zal het kennen?* (Jer. 17:9) Dit toont ons ongetwijfeld, al was er niets anders, hoe geneigd onze harten zijn ons te bedriegen. Zodat wij bedrog herbergen in plaats van de waarheid en een schaduw omhelzen voor het wezen.

II. De volgende zaak waarvan wij in betrekking tot dit punt willen spreken is, dat wij u zullen aantonen waar die verkeerde opvattingen liggen en wat die valse gronden zijn, waardoor zoveel zichzelf in deze zaak bedriegen. Er zijn twee soorten mensen, die wij moeten onderrichten.

1. *Zij die op de meest onbetrouwbare gronden vaststellen dat hun deel aan Christus zeker is, terwijl het toch niet zo is.*
2. *Anderen die, door droevige conclusies over zichzelf ontkennen, dat zij deel aan Hem hebben, hoewel zij het in werkelijkheid hebben.*

De eerste soort zijn er het ergst aan toe en in de allergevaarlijkste toestand. Zij bouwen op de volgende zes fondamenten, waarvan wij ernstig verzoeken die met aandacht te onderzoeken.

(1) *Het eerste is, hun veronderstelde gevoelige genietingen.* Sommige Christenen, voornamelijk in deze tijd, ondervinden enige flikkering van licht en blijdschap, zoals zij die van tevoren nooit ondervonden hadden, tenminste niet in zo'n mate of op zo'n gevoelige wijze. Daarop beginnen zij dadelijk te denken: *Mijn e is mijn en ik ben Zijne.*" Ik zal met hen niet discussiëren over de echtheid van die genietingen, of hoe zij er kunnen achterkomen of het uit een zaligmakend werk van de Geest der genade voortkomt. Ik wil dat punt laten rusten, maar vergun mij dit te zeggen van alle genietingen en gevoelige openbaringen, - wat betreft het punt, dat wij nu behandelen, - dat zij soms een goede steun kunnen zijn om de zekerheid van een Christen te ondersteunen als ze wankelt, maar nooit een goed fundament waarop hij de eerste steen van het gebouw kan leggen. Daarom is hij een wijzer Christen, die eerst de echtheid van zijn deel aan Christus aan andere zalige vruchten van gerechtigheid en heiligheid beproeft, voordat hij de echtheid van gevoelige genietingen vertrouwt, hoe aangenaam en troostlijk ze hem ook mogen voorkomen.

(2) *Sommigen bouwen hun zekerheid op het aantal en de veelheid van hun plichten, zonder de gestalte van hun ziel in aanmerking te nemen en het beginsel waaruit zij voortvloeien.* Zij bidden, lezen en houden samenspraken; zij nemen de instellingen van de godsdienst waar; zij zijn altijd daar waar naar hun gedachte de middelen het krachtigst zijn. Hierop beloven zij zich vrede, zij spreken zichzelf zalig, evenals die arme farizeeër: "Ik vast tweemaal per week, ik geef tienden van alles wat ik bezit." (Lucas 18:12) Maar helaas, zij bedenken niet dat zij hun huis op een zandgrond bouwen, zodat de eerste wind van verzoeking het zal doen vallen. Omdat al uw plichten in de weegschaal gewogen, niet alleen te licht zullen bevonden worden, maar op de proef gesteld zijnde, zullen het lege, dode en levenloze dingen blijken te zijn, waarin des Heeren ziel geen behagen kan hebben.

(3) *Sommigen bedriegen zich in het stuk van hun verzekering, omdat zij zich oordelen naar de wet, zonder haar geestelijke zin te kennen, of die in aanmerking te nemen.* Paulus was een onberispelijk man in zijn schatting, toen hij zonder de wet leefde. Dat wil zeggen, toen hij *de geestelijkheid van de wet* niet kende, hield hij zich voor de voortreffelijkste heilige uit het hele land. Hij kon zich dan ook, zoals hij in Filippenzen 3 aantoont, bij wie dan ook vergelijken. Maar toen de Heere zijn ogen opende zette hij zich onderaan op de lijst der heiligen en bovenaan op de lijst van de zondaren. (Rom. 7:9) Hij leefde zonder de wet, dat betekent, hij *dacht* dat hij leefde en over zijn zonden heerste. Maar toen het gebod kwam en hij de geestelijkheid daarvan zag, werd de zonde weder levend en hij stierf. Toen zag hij, hoe hij getriomfeerd had vóór de overwinning. Hij zag dat al zijn zonden leefden, dat zij, als het ware, uit de dood waren opgestaan, en dat hij een dood man was, verloren en rampzalig in de staat waarin hij verkeerde. O, hoe vele onder ons bevinden zich in de toestand waarin Paulus eerst leefde zonder de wet! O, hoe vele verderven zich hiermee, denkende dat er in de hele wet van God geen zonde verboden is, dan alleen de

tien! Maar helaas, gij dwaas, u dwaalt, niet wetende de Schriften. Moest u uzelf niet oordelen naar de geestelijke uitgebreidheid van de wet en die Goddelijke uitleg die de apostel Jacobus ervan heeft gegeven, waarin hij aantoonde, dat, "indien gij in één zult struikelen, gij dan schuldig zijt aan alle?" En aan de onfeilbare verklaring die Christus, de gezegende Wetgever heeft gegeven in Mattheüs 6, waar Hij ons ontdekt aan overspel in het hart en in het oog? O godloochenaar, u moet de tien geboden ter hand nemen en onderschrijven, dat u schuldig bent aan alle. En laat mij dit nog zeggen: indien u voor Christus de *wet* wilt onderschrijven, dan zal Hij het *Evangelie* onderschrijven. Indien u in oprechtheid wilt zeggen: *ik ben schuldig*, dan zal Hij even oprecht zeggen: *Ik heb uw zonden vergeven; zoon of dochter, wees welgemoed!*

(4) *Sommigen bouwen hun zekerheid op hun haat tegen een zekere bijzondere zonde, die zij nu kunnen uittrekken of afhouden, hoewel die hun ooit als hun rechterhand of rechteroog was.* Maar wilt toch bedenken, dat sommige zonden verzwakt kunnen worden en dat de ziel, al is het niet uit een recht beginsel, er toe kan komen, die te haten en haar toe te roepen: *henen uit!* Hoewel het werk van Satan in het hart zeer sterk kan staan.

(5) *Veel Christenen oordelen gunstig over zichzelf, omdat zij het verder kunnen brengen dan anderen en vrij gebleven zijn van alle grove uitbrekende zonden.* Hoe velen zijn er die hiermee slapende naar de hel gaan: "Ik ben geen dronkaard, geen overspeler, geen moordenaar; geen dief, geen hoer. Zó heb ik lang onder de mensen geleefd. En hij moet nog geboren worden die zal kunnen zeggen, dat ik hem verongelijkt heb." En daar wagen zij hun ziel op dat zij nooit enige grove zonden begaan hebben. Ik smeek u, bedriegt u niet, denkt er aan, hoe die ellendige man sprak: "Ik ben geen rover, geen overspeler, of ook niet gelijk deze tollenaar, enz." Arm schepsel, dat hij was! Christus geeft geen goed getuigenschrift aan ieder die het zichzelf geeft. Laat mij dit tot sommigen zeggen, dat er volslagen godloochenaars kunnen zijn, zonder God en Christus in de wereld en die toch vrij zijn van grove uitbrekende zonden. Ik twijfel er niet aan, dat sommigen van hen, die Christus hebben gekruisigd, voor andere grove zonden bewaard zijn. Hoe weet u, o mens, dat u meer gunst werd betoond dan de duivel, hoewel u voor sommige grove zonden bewaard bent, terwijl u toch een dodelijk godloos hart hebt? Want ook sommige schalmen van zijn keten worden ingehouden en weerhoudende kracht houdt hem terug van zijn uiterste grenzen. God wil soms een huichelaar of een heiden weerhouden, zoals van Abimelech geschreven staat, dat God hem had belet te zondigen. Uw kaken kunnen dicht gesnoerd zijn, terwijl u toch veraf kunt zijn van de kracht van overwinnende genade. Het kan ook zijn, dat de onthouding van grove zonden voortvloeit uit de vrees om uitwendige nadelen die aan het bedrijven verbonden zijn, te vermijden en niet uit de vrees van God of eerbied voor Hem, ja zelfs niet eens uit vrees voor eeuwige straf. Zijn er niet veel zulken onder ons?

Geloof mij, er zijn andere mensen die schande en kerkelijke censuur, of straf naar het burgerlijk recht en andere ongemakken opzij zetten, om te zondigen. Ja, stelt ze duizend hellen voor, zij zullen zich niet van één zonde laten terughouden, maar er alles aan wagen. Ja, is het niet, dat de gelegenheid hen ontbreekt, maar niets anders, wat hen weerhoudt van grove uitbrekende zonden? Als de Satan maar met een brandende vuurstok kwam, dan zou er niets anders nodig zijn, om tong en handen en alles in een helse vlam te zetten. O ellendige ziel, vraag uzelfen maar eens af, hoe dikwijls u Satan verzocht hebt, wanneer hij u niet eens verzocht en hoe dikwijls u een verzoeking nagelopen bent, wanneer zij van u ging? Ja, wanneer de Heere uw wegen omtuinde, zodat u uw boelen niet kon inhalen, hoe menig lange blik hebt u ze wel nagezonden en hoe rezen de begeerten van uw hart in u op? Denkt u dat hartzonden niets zijn, al bent u niet tot uitbrekende daden gekomen?

Welk verschil is daarin? Als u geen tong had, zou u het derde gebod overtreden en God in uw hart vloeken. Wanneer u geen ogen had, zou u overspel in uw hart begaan. Indien u geen handen had, zou u in uw hart een moord begaan. Daarom, o bouwt daar uw zekerheid niet op, dat u het buitenste van de schotel gereinigd hebt, terwijl het binnenste vol onreinheid is.

- (6) *Een andere valse grond, waarop velen, ik ben er zeker van, hun zekerheid bouwen, is hun gaven en talenten. Voornamelijk op deze twee: de gave des gebeds en de gave van de kennis. Maar, geloof mij, het is niet veel zaaks een Christen met de mond te wezen, maar het is wat groots een Christen met het hart te zijn. Weet u niet, dat velen zullen buiten geworpen worden op die belijdenis: wij hebben in Uw Naam geprofeteerd en in Uw Naam duivelen uitgeworpen?* Er is geen twijfel aan dat zij een grote vertoning gemaakt hebben en dat, als hun tong het had moeten doen, zij hoog zouden verheven worden. Maar toch zien wij, dat zij worden afgewezen met een: "ga weg van Mij, Ik heb u nooit gekend!" O, denk er aan, het is niet de beste Christen, die de beste redenaar is. De godsdienst, die zuiver en onbevlekt is, bestaat meer in de *genegenheid* dan in de *spraak*, meer in de *praktijk* dan in de *belijdenis*. Ik raad u dringend, wanneer u uw zekerheid uit de kenmerken wilt opmaken, neemt dan meer in aanmerking wat u gedaan, dan wat u gesproken hebt.
- (7) *Een zevende valse grond, waarop velen zichzelf verkeerd beoordelen, is hun veronderstelde vrede van de consciëntie. O zegt men, mijn consciëntie beschuldigt mij nergens van. Ik dank God, ik ben gerust en er is niets, dat mij verontrust.* Maar ach, arme ellendeling, zeg mij, kan het niet zijn dat de sterkgewapende alles in u in rust en vrede houdt? Een stomme consciëntie en een dichtgeschroeide consciëntie is een vreeslijke plaag. Weet u niet, dat velen zeggen: "ik zal vrede hebben, ofschoon ik naar mijns harten goeddunken zal wandelen?" En omdat zij zo iets zeggen zal de Heere hen niet sparen, maar al de vloeken die in het Boek geschreven zijn, zullen op hen rusten.
- (8) *Een andere valse grond is de goedkeuring van andere Christenen.* Als zij de goedkeuring maar hebben van de een of ander geoefend Christen of van een leraar, hebben zij genoeg om al hun bestrijdingen tot zwijgen te brengen. O, vervloekt is de mens die op mensen vertrouwt, hetwelk leugenaars zijn. O man, of vrouw, laat mij dit verzekeren, als u Christus een getuigschrift kon aanbieden, dat alle Christenen die u ooit gekend hebben, hadden ondertekend, - en u had niet meer - dan zal dat voor Christus genoeg zijn, om u te verwerpen en tot u te zeggen: *Ik ken u niet, daarom, ga weg van Mij.* Er ligt nadruk op dat woord: *Ik ken u niet. Alsof Hij zei: het geeft u niets, dat alle anderen u kennen, wanneer Ik u niet ken!*
- (9) *Een negende valse grond is hun vlijtig waarnemen van de ordinantiën, dat zij naar de kerk gaan en het Avondmaal niet verzuimen en dat zij overal heenlopen om hun kennis te vermeerderen.* Maar weet dit, dat velen hier met Christus aan een Tafel hebben gezeten, die hiernamaals aan de hogere Tafel nooit met Hem zullen aanzitten. Zijn er niet velen die in de grote Dag tot Christus zullen zeggen: "hebben wij niet in Uw tegenwoordigheid gegeten en gedronken?" tot wie Christus zal zeggen: "Gaat weg van Mij, Ik heb u nooit gekend!"
- (10) *Een tiende valse grond, welke het krachtig bedrog is van godloochenaars, waarvan er hier heden ongetwijfeld velen zijn, is, dat zij hun eeuwige zaligheid hierop bouwen, dat nooit een kruis hun deel was; dat zij niet weten wat het is, een kwade dag te hebben.* Laat

mij u dit alleen zeggen: het kan zijn, dat u in al uw zondige vermaken onder de zon ook nooit een blijde dag hebt gehad. Maar het is een verkeerde Godgeleerdheid, daaruit het besluit op te maken, dat u op weg naar de hemel bent. Het kan zijn, dat het een betere conclusie was: - al wil ik dat niet zeggen, nochtans zou dit dichter bij de waarheid zijn - "*ik heb nooit een kruis gehad, daarom ben ik op weg naar de hel.*" O, wilt toch overwegen wat het zijn zal, als Hij kolen vuurs op uw hoofd hoopt, en u vetmest voor de dag der slachting? Wat zal het zijn, als dit woord uw deel zijn zal: *eet, drinkt en wees vrolijk, zolang u hier zijt, want morgen zult gij sterven?* Wat zijn al uw vermaken, wat is al uw eer en al uw bezittingen? Wat zijn deze alle? Zijn zij niet een been, dat een hond wordt toegeworpen? De Heere acht ze niet. Wat zal het zijn, indien zij maar dienen om u vet te mesten tot de dag der slachting?

2. Nu komen wij tot degenen die niet kunnen geloven dat zij deel aan Christus gekregen hebben, hoewel zij wèl deel aan Hem hebben. Gewoonlijk vergissen en kwellen zij zich door een van de volgende verkeerde denkbeelden:

- (1) *Sommige beoordelen hun zielsstaat naar de toestand waarin zij verkeren.* Als zij in een slechte gestalte zijn, gaan ze het fundament opgraven. Tot hen wil ik alleen zeggen, dat elke verandering in hun *toestand* geen verandering van *staat* is. Een kind van God kan in veel duisternis en onder veel dodigheid verkeren maar toch een kind van God wezen. Het was geen bemoedigende gestalte in Asaf, als een groot beest voor God te zijn, en toch grijpt en vat Hij hem bij de rechterhand. Job was dikwijls in een zeer donkere gestalte en toch hield hij zijn oprechtheid vast. Waarom zou u dan om die reden de uw staat verdenken?
- (2) *Christenen zijn zo geneigd, hun staat te beoordelen naar Gods beschikkingen.* Zij menen dat elke verandering van Gods wegen een verandering van hun staat zou inhouden. Als Christus niet altijd glimlacht, weten wij niet wat het is, het geloof van ons persoonlijk deel aan Hem vast te houden. Dit is zeker een heel verkeerde gedachte onder de Christenen, dat zij, wanneer zij in het schone aangezicht van Christus geen liefde kunnen lezen, denken dat het ook niet in Zijn hart is. Als Hij Zijn wegen met u verandert, zou dat betekenen dat uw staat veranderd is? Christus kan Zijn stem niet veranderen, of wij denken dat Zijn hart veranderd is. De Heere kan niet in een onweer tot ons spreken, of wij roepen uit: "waarom zijt Gij ons als een vijand geworden?" O, wordt die dierbare Jezus zo verkeerd begrepen?
- (3) *Een derde oorzaak van verkeerde opvatting over ons deel aan Christus is, dat wij onze staat beoordelen naar wat wij in onszelf zijn en niet wat wij in Christus zijn.* Wanneer een Christen zichzelf begint te beoordelen en onderzoeken, kan hij niets in zichzelf vinden, dan wat stof tot twijfel geeft. Daarom denkt hij: dat het een grote hoogmoed is te menen dat hij een gelovige zou zijn. Maar och dwaas, kunt u niet tot Christus opzien en uitroepen: "hoewel ik niets ben in mijzelf, nochtans ben ik alles in Hem?" O dat u uzelf mocht beoordelen naar wat u in Christus bent en niet naar hetgeen u in uzelf bent. Aan de ene kant mag u op uzelf zien en zeggen: "ik ben verloren", maar aan de andere kant moet u op Christus zien en zeggen: "er is hoop in Israël voor mij". Dat u aan de ene kant op uzelf mocht zien en beschaamd worden en dat u aan de andere kant op Christus mocht zien en hopen. Dat u op uzelf mocht zien en wenen en op Christus en vrolijk zijn. O Christen, beoordeel uzelf toch altijd naar wat u in Christus bent en niet naar hetgeen u in uzelf bent. Ja, laat ik dit er nog aan toevoegen: als u verzoeken overkomen, om uw deel aan Christus te betwijfelen, stuur die maar tot Christus om een antwoord. En zeg tot Hem: "o dierbare Christus, beantwoordt U deze verzoeking." Want zo is Christus gewoon met

een ziel te handelen: de wet moet ons weer tot Christus brengen en Christus stuurt ons weer tot de wet en geeft ons aan haar over. Niet zoals tevoren aan haar veroordelende macht, maar nu aan haar besturende en terechtwijzende macht, als een regel van heiligheid. Het gehele leven van een Christen is een lieflijk en voortdurend reizen tussen Christus en de wet. Wanneer u de wet overtreden hebt, vlucht dan naar Christus en wanneer u Christus hebt omhelsd, vervolgt in Zijn kracht uw weg om de wet te gehoorzamen.

- (4) *Een vierde verkeerde opvatting is deze, dat Christenen hun staat meer beoordelen naar de mate van hun genaden, dan naar hun oprechtheid. Wanneer zij niet zo'n mate van liefde en zo'n mate van bekering vinden, beginnen zij onmiddellijk het fundament op te graven en noemen hun genieting inbeelding, hun geloof vermetelheid en hun doding van zonde huichelarij. Maar ik moet u dit zeggen, dat wij onze genaden niet alleen in de weegschaal moeten leggen, maar wij moeten ze ook tot de toetssteen brengen, want het kleinste stukje goud is goud en het minste greintje geloof is even dierbaar als wat de apostelen hadden.*
- (5) *Een vijfde verkeerde opvatting is deze, dat zij zich meer bij de heiligen vergelijken, dan dat zij zich naar het Woord beoordelen. O zegt de een: als ik als David was, dan zou ik geloven, maar ik ben niet als David, noch als Job of Hizkia en daarom is er geen van de heiligen tot wie ik kan gaan. Ja als ik tot hen zou kunnen gaan, er is niemand die mij zou antwoorden en waarom zou ik dan geloven? Laat mij zeggen, wie ook zo sprak. Het was een bezwaar van David: "Op U hebben onze vaders vertrouwd." (Psalm 22:5) Zij waren voortreffelijke mensen, maar wat ben ik? Ik ben een worm en geen man. En toch werd hij van dat bezwaar verlost. Laat mij u vragen: gaat hij u te boven? Ja. Waarin? Ik hoop, dat hij u niet te boven gaat in noden. Nu, hoewel u minder bent dan hij in genade, wanneer u maar niet minder bent in noden, dan hebt u des te meer recht om te geloven. Want, zoals wij tevoren zeiden: noodzaak geeft u een recht, en hoe meer noden hoe meer recht om te geloven.*
- (6) *Dan is ook dit nog een reden van verkeerde opvatting, dat Christenen hun staat meer beoordelen naar de plaats, die Christus in het Verbond inneemt, dan naar hun plaats daarin. Zij onderzoeken meer hetgeen Christus beloofd heeft voor hen te doen, dan wat hun opgedragen is te doen. Indien dit punt nauwkeurig werd opgemerkt zou het veel van onze verkeerde begrippen en redeneringen kunnen oplossen.*

Nadat wij enkele verkeerde opvattingen van beide kanten hebben uiteengezet, gaan wij over tot het voorleggen van enkele opmerkingen, om er bij u op aan te dringen dat u heel goed moet oppassen voor die verkeerde gevolgtrekkingen, vooral voor de eerstgenoemde.

1 *De eerste opmerking is, dat verkeerde inbeeldingen over zijn deel aan Christus en over de geloofs zekerheid een zeer algemeen voorkomend kwaad is. Het is niet één in een stad, of twee in een geslacht, maar er zijn velen die zich bedriegen ten opzichte van hun persoonlijk deel aan Christus, volgens deze tekst: "Er is een geslacht, dat rein in zijn ogen is en van zijn drek niet gewassen is." (Spr. 30:12) Niet één of twee vergissen zich hierin maar een geslacht. En ik neem aan dat er velen onder ons zijn, die van deze stam en dit geslacht zijn. "Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heere, HEERE, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd? (...) En dan zal Ik hun openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit gekend. (Matth. 7:22, 23) Aangezien het zo'n algemeen bedrog is, smeed ik u, uzelf veel te onderzoeken. "Onderzoekt uzelfven." Ik denk, indien er maar één in dit gebouw was, die in dit bedrog verkeerde, dan moest het ons allen brengen tot de vraag: "Meester, ben ik het? Meester, ben ik het?" Hoeveel te meer, nu er*

een geslacht is van mensen, die zich hierin bedriegen, moest het elke dag ons werk zijn, te vragen: *"Ben ik het?"*

2. *De tweede opmerking is, dat het niet alleen een zeer algemeen, maar ook een beslist onherstelbaar bedrog is.* O, als u uzelf bedriegt omtrent uw deel aan Christus, is die vergissing niet meer goed te maken. Als u eenmaal de grens van de tijd bent overschreden met deze leugen in uw rechterhand: *"ik ben in Christus"*, dan is er geen hoop meer op herstel. De eeuwigheid zal elke mogelijkheid afsnijden, om vergissingen goed te maken. Daarom smeed ik u, daalt niet in uw graf met de inbeelding: *"ik ben in Christus,"* als Christus nog kan zeggen: *"Ik heb u nooit gekend."* Geloof mij, al had u een getuigschrift, dat door al de voortreffelijkste en teerste Christenen die u ooit gekend hebt, ondertekend was dat u werkelijk een heilige bent, en dat al de leraars die u ooit hebben toegesproken u zouden prijzen in de poort, verklarende, dat u een zoon of dochter Abrahams was, dan zou de Vader wanneer u dat getuigschrift in de hemel kwam aanbieden, u vragen: *"waar is de Naam van Mijn Zoon?"* Indien Die er niet onderstond, dan zou het zeker verworpen en ongeldig verklaard worden.

3. *Het is een zielverdervend bedrog.* Deze vergissing over het persoonlijk deel aan Christus is het verderf van de ziel, volgens dit woord uit Jesaja 44:20: *"Het bedrogen hart heeft hem terzijde afgeleid."* En wat is de vrucht ervan? Dat hij zijn ziel niet redden kan. Bijgevolg, kan men zeggen, dat de mensen hun ziel verderven. Ik geloof, dat er velen zijn, die naar de hel gaan in een wagen van zelfbedrog. Wij weten dat Christus er sommigen naar de hemel voert langs de poorten van de hel, die hij het leven niet laat zien, voordat zij in het gezicht van de hel gekregen hebben. Maar dit is ook waar, dat er anderen zijn die de duivel naar de hel voert langs de grenzen van de hemel. Hij doet hun geloven, dat zij hun hele leven door in de poorten des hemels wonen en toch worden zij eindelijk neergeworpen in die plaatsen die voor de duivel en zijn engelen bereid zijn.

4. *Indien iemand zich bedriegt in zijn deel aan Christus, dan zal hij daardoor de volgende drie grote nadelen ondervinden:*

- (1) Zolang hij onder die misleiding verkeerd is hij buiten de mogelijkheid, om voordeel te trekken uit de genademiddelen. Want als hij hoort preken zal hij de beloften toepassen, wanneer hij de bedreigingen moest toepassen en aan de andere kant zal hij de bedreigingen toepassen, als hij de beloften moest toepassen. Wat zijn medicijn moest zijn, wordt voor hem vergif.
- (2) Zolang hij in die vergissing leeft, heeft hij geen meelijden met zichzelf, noch is hij over zichzelf aangedaan. Hoewel hij het gepaste voorwerp voor meelijden is, weet hij niet wat het is over zijn verderf te wenen.
- (3) In feite zijn al zijn genaden maar bedrog. Al zijn goede motieven zijn maar opwindingen. Zijn doding van zonde is maar namaaksel en al zijn teerheid is de moeder van verharding. Daarom raad ik u ernstig, dat u toch oppast voor vergissingen over uw deel aan Christus.

5. *Overdenk dat vergissingen over zijn aandeel van zeer duurzame en blijvende aard zijn.* Geloof mij, indien wij ons eens hierin misleiden, is het één tegen honderd, als wij nog ooit terechtkomen. Dit is duidelijk uit Jeremia 8:5: *"Zij houden vast aan bedrog."* Zij houden het met beide handen vast. Ook uit Jesaja 44:20, dat er een leugen in hun rechterhand is. Zij grijpen de leugen aan en houden die met al hun macht vast. Ik zeg, wanneer iemand zich bedriegt in zijn deel aan Christus, dan is het zwaar werk, hem daarvan af te brengen. Zelfbedrog is zo bijblijvend, dat Christus er over spreekt, alsof het iemand zal vergezellen tot voor de rechterstoel van Christus. Het is alsof er zijn die hun hoop op de hemel niet zullen loslaten, voordat Christus dat woord uitspreekt: *"Ga weg van Mij, Ik heb u nooit gekend."*

Zelfbedrog kan met ons meegaan tot over de grenzen van de tijd en tot aan de deur van de eeuwigheid ons bijblijven.

6. *Er is in deze tijd veel nagemaakte godsdienst.* Er is een geschilderd geloof; geschilderde liefde; geschilderde doding van zonde; een geschilderde teerheid. Sommigen hebben schaduwen en schilderijen lief, maar zij hebben geen zin *in de schaduw van Christus*. Zijn er niet velen, die denken dat zij Christus omhelzen en die toch niets omhelzen dan een waan en een inbeelding?

III. *In de derde plaats willen wij in de verhandeling van dit punt nog enkele kenmerken voorstellen, waaraan wij kunnen weten, of de zekerheid die u hebt, dat u persoonlijk deel aan Christus hebt, recht is of niet.* Geloof mij, er zijn veel Christenen bij wie de duivel en hun bedrogen hart die conclusie hebben getrokken dat zij in Christus zijn, maar die nooit goedkeuring van Christus ontvangen hebben. Ik zal dan de volgende zeven of acht kenmerken van een ware zekerheid voorstellen, waaraan u uzelf kunt beoordelen.

(1) *Een ware zekerheid is een reinigende en heiligende zekerheid.* Dit blijkt uit 1 Johannes 3:39: "Een iegelijk, die deze hoop op Hem heeft," - namelijk, die overreed is dat hij in de hemel zal komen, - "die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is." Ook uit 2 Kor. 7:1: "Dewijl wij dan deze beloften hebben, geliefden, laat ons onszelven reinigen van alle besmetting des vleses en des geestes." O, als een Christen Christus mag omhelzen, kan hij niet anders dan uitroepen: "Wat heb ik meer met de afgoden te doen?" Als hij eenmaal Christus heeft aangenomen, zal hij elke verzoeking, die hem overkomt, beantwoorden met: "ik ben mijns zelfs niet, want ik ben duur gekocht." Ik kan niet meer over mijzelf beschikken. Indien uw zekerheid dat u naar de hemel gaat, geen *reinigende* zekerheid is, wees er dan zeker van, dat het maar des duivels oorkussen is, dat u onder de armen werd genaaid. Is het mogelijk, dat iemand van de hemel kan verzekerd zijn, die niet ernstig naar heiligheid staat? Kan zo'n bedrog, als dit is u bevangen?

(2) *Een ware zekerheid zet de Christen aan tot een dringend en ernstig najagen van wandel en gemeenschap met God.* Is het mogelijk, dat iemand verzekerd zou zijn en niet zou zeggen, dat hij krank is van liefde? Als de Bruid zegt: "Mijn Liefste is mijne en ik ben Zijn," laat zij er onmiddellijk op volgen: "Keer om mijn Liefste, wordt Gij gelijk een ree of een welp der herten op de bergen van Bether." (Hoogl. 2:16, 17) Hetzelfde zien wij in Hooglied 7:10, 11: "Ik ben mijns Liefsten en Zijn genegenheid is tot mij." En wat laat zij er op volgen? Zij nodigt Christus: "Kom, mijn Liefste, laat ons uitgaan in het veld, laat ons vernachten op de dorpen." O, wanneer hebt u Christus zo'n nodiging als deze gezonden? "*O dierbare Christus, laat ons vernachten op de dorpen, laat ons uitgaan naar de verborgen plaatsen in het veld.*" Ziet ook Psalm 63:2: "O God, Gij zijt mijn God." Daar ligt Davids zekerheid. Onmiddellijk volgt erop: "Ik zoek U in den dageraad, mijn ziel dorst naar U, in een land, dor en mat, zonder water." Daar is een dringende begeerte naar Zijn gemeenschap. Laat ik u nu eens vragen: zijn er hier niet velen, die naar hun mening hoop op de hemel hebben, maar die nooit dat verlangen naar gemeenschap met Christus gekend hebben? Laat mij u dit zeggen, wie u ook mag wezen: "Dwaalt niet, God laat Zich niet bespotten; want zo wat de mens zaait, dat zal hij ook maaien." Ik denk dat er onder ons zijn, die Christus met genoeg veel dagen alleen in de hemel willen laten zonder Hem eens te bezoeken, als Hij ons maar alleen wil laten! Maar o, als wij ons deel aan Christus konden zien, hoe dikwijls zou dit, wanneer Hij afwezig is onze klacht zijn: "Zij hebben mijn Heere weggenomen en ik weet niet waar zij Hem gelegd hebben." Of

het moest onze klacht zijn: *mijn afgod heeft mij van Hem afgevoerd en ik weet niet, waar ik Hem moet zoeken.*

- (3) *Zekerheid van ons aandeel in Christus zal ons tot lof en dankzegging aanzetten.* Geloof mij, dit is naar mijn gedachte een van de beste bewijzen van zekerheid. Sommige Christenen lopen onder overtuiging dat zij het gebed teveel verzuimen, die nooit overtuigd werden van hun verzuim van dankzegging. Bidden is, om zo te zeggen, een genade op onszelf gericht, maar loven en danken is een zelfverloochenende genade. Het gebed zoekt iets, maar de dankzegging geeft wat. "Deze is mijn God, daarom zal ik Hem een liefelijke woning maken; Hij is mijns vaders God, dies zal ik Hem verheffen." (Exod. 15:2) "Gij zijt mijn God, daarom zal ik U loven; o mijn God, ik zal U verhogen." (Ps. 118:28) Waarom heeft David behoefte aan die herhalingen? Is één keer niet voldoende? *Nee*, zegt hij, *ik zou al mijn dagen willen doorbrengen, met die erkenning: "mijn God, mijn God."* Er is veel van de hemel in dat woord: *mijn God*. Liefde valt dikwijls in herhalingen. Nu, heeft die zekerheid die u hebt, ooit uw hart tot lof en dankzegging gebracht? Dit is een echt kenmerk. Maar helaas, velen onder ons kunnen het niet bevestigen.
- (4) *Voor iemand, die kan bezien, dat hij deel aan Christus heeft, is Hij onvergelijkbaar.* Dit blijkt uit Hooglied 2:3: "Ik heb groten lust in zijn schaduw en zit er onder." Daar is het geloof en zekerheid des geloofs. En hoe kwam zij daartoe? "Als een appelboom onder de bomen des wouds, zo is mijn Liefste onder de zonen." *Bij Christus is niets te vergelijken*, zegt de Bruid, *in Zijn liefelijkheid, kracht, schoonheid en gepastheid gaat Hij alles te boven.*
- (5) *Ware zekerheid is zielsvernederend; de zekerheid brengt een Christen in de laagte, in het stof.* Was Jacob niet gering in zijn ogen, toen hij uitriep: "Ik ben geringer dan al deze weldadigheden?" Wat was David laag in zijn ogen, toen hij dat woord sprak: "Wie ben ik, Heere, HEERE, en wat is mijn huis, dat Gij mij tot hiertoe gebracht hebt? Was Paulus geen gering mens in zijn ogen, als hij zei: "Mij, de allerminste van al de heiligen?" En als hij uitriep: "ik ben de voornaamste van de zondaren?" De ware zekerheid brengt een Christen in het stof en doet hem zeggen: "Wee mij, dewijl ik een man van onreine lippen ben".
- (6) *De ware zekerheid zal hem met veel lust en vermaak de plichten doen waarnemen.* David zegt in Ps. 40:9: "Mijn God." Dat is zijn zekerheid en hij voegt er dadelijk aan toe: "ik heb lust, o mijn God, om Uw welbehagen te doen." Hij spreekt dit zowel persoonlijk, als voorbeeldig van Christus. In Psalm 119:115 zegt David: "Wijkt van mij, gij boosdoeners, dat ik de geboden mijns Gods moge bewaren." Ik geloof dat de liefde van Christus, als zij veel werkzaam is, ons tot de plichten zal dringen. Daarom moet die trotse, verrukkende zekerheid in deze tijd, die de mensen boven alle plichten en Goddelijke instellingen zet en die hen het Evangelie, zowel als de wet, maar als armzalige eerste beginselen doet beschouwen en hen tot hun naasten doet spreken: "houdt u tot uzelf en genaakt tot mij niet, want ik ben heiliger dan gij," noodzakelijk bedrog zijn.
- (7) *Eindelijk zijn er nog deze drie eigenschappen van een ware zekerheid:* 1. Het is een geboren zekerheid. 2. Het is een levende zekerheid. 3. Het is een bindende zekerheid.
- De eerste twee eigenschappen vinden wij in 1 Petrus 1:3. "Hij heeft ons wedergeboren tot een levende hoop". Wie heeft die zekerheid in u doen geboren worden? Ik geloof

dat er onder u zijn die een zekerheid hebben zonder barensweeën. Maar als Christus niet de Vader van uw zekerheid is, zal zij verdwijnen en teniet gaan.

- Het moet een levende zekerheid zijn. Sommigen zijn zo dood als een steen en toch zeggen zij, dat zij een hoop op de hemel hebben.
- Het moet een bindende of aandrijvende zekerheid zijn. Zij zal de Christen aandrijven, om te doen wat Christus gebiedt. Ja, al was het de liefste Izak, die wij hebben, als Hij ons gebiedt die op te offeren dan zullen wij het mes op zijn keel zetten en hem gewillig opofferen.

Nu wens ik, na al deze kenmerken gegeven te hebben, eens van u te horen, wat uw staat is. Wat denkt u van uzelf, bent u in Christus, of niet? Ik neem aan, als Christus heden zou binnenkomen, om allen de deur te wijzen, behalve hen die in Christus zijn, dat er maar een kleine gemeente zou overblijven. Ik moet bekennen, dat het mij verwondert dat er zo weinig met droefheid vervuld zijn, hoewel er toch geschreven staat: "Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren."

Laat mij u allen, als in de tegenwoordigheid van God, deze vraag stellen: - en zoals u daarop eenmaal uw Rechter zult antwoorden - "*Wat denkt u van uzelf?*" Is er niemand hier die een dadelijk bevestigend antwoord kan geven op de vraag: "*Bent u in Christus?*" Ik veronderstel, ja ik twijfel er niet aan, wanneer ik bij u allen eens rondging en hoofd voor hoofd de vraag stelde: "*Bent u in Christus? Bent u in Christus?*" Dat er maar weinigen hier zijn van wie ik een ontkennend antwoord zou ontvangen. Sommigen onder ons, hebben zo'n sterk geloof dat zij van hun geboorte af nog nooit hebben getwijfeld. Ik denk, dat ik zonder het voor het twijfelen op te nemen, mag zeggen, dat het geloof dat nooit door u betwijfeld wordt, maar al te veel op bedrog lijkt. En dat het geloof dat u nooit moeite gekost heeft om het vast te houden, maar dat zichzelf heeft staande gehouden, een vergissing is.

Maar laat mij hiermee besluiten, wat ook uw staat is, onderzoekt het en keert weder tot de Heere. Ik denk dat het een van de gewichtigste Evangelie nodigheden is uit de hele Schrift: "Laat ons onze wegen onderzoeken en doorzoeken en laat ons wederkeren tot den Heere." (Klaagl. 3:40) Wanneer u het onderzocht hebt, keert weder tot de Heere. Want ik zeg u, dat niets u bij Christus zo zal aanprijzen als uw noden en ik vertrouw, dat er niemand onder u is, die daarvan verstoken is. Ik weet, dat, indien u niet tot Christus wilt komen, Hij u noodzaken zal te komen, maar het zal u niet tot voordeel zijn, als u wegblijft totdat u genoodzaakt wordt.

O mensen, die nog buiten Christus leven: keert weder tot Hem!

O mensen, die in Christus zijt: keert weder tot Hem! Wij moeten u dat woord: *keert weder tot Hem!* preken, totdat u komt en vastgesteld wordt als een pilaar in het Huis Gods, om daar nooit meer uit te gaan. O, tracht er naar om nabij Hem te zijn!

O Christenen hebt u nooit daarover gedacht en bij uzelf gezegd: o, wanneer zal ik de onmiddellijke omhelzingen van de volzalige Christus genieten? Wanneer zal er niets meer tussen Hem en mij zijn dat scheiding maakt? Zolang het niet zo is, zijn wij nooit dicht genoeg bij Christus. Er zal altijd iets tussen Hem en ons zijn zolang wij nog niet boven de wolken leven. O, die zalige zielsvereniging met Christus en dat zalig omhelzen van Hem...! Zendt u nooit eens een bode naar de hemel, of u een pas kunt krijgen om van hier te gaan opdat u Hem zult kunnen genieten? Verlangt u niet naar die dag, wanneer de wateren van de Jordaan gekliefd zullen worden en de vrijgekochten des Heeren daar zullen doorgaan?

Nu, laat ons onze Koning psalmzingen! Psalmzingt, want Hij is opgevaren met gejuich en Hij zal wederkomen. Psalmzingt onze Koning, psalmzingt! Amen

Andrew Gray